

2001. LAMMAS - III. évfolyam, 3. szám

Előszó

Ez az időszak az egyik legmozgalmasabb volt a számunkra az évben. A Pepsi Szigeten saját KWHE sátorral voltunk kint egy héten keresztül, és rengeteg érdeklődővel találkoztunk. Kölcönösen úgy gondoltuk, hogy hasznos volt a találkozás. Üdvözlünk mindenkit, akivel sikerült személyesen találkoznunk és megismert minket, akikkel pedig nem, azok számára talán vigasztaló lehet, hogy jövőre is mindenképp kint leszünk!

További elfoglaltságot jelent az [Ain Soph Mágia Akadémia](#) megszervezése, amelyről a honlapon több helyen is hallhattatok. Úgy tűnik, egyre több embert érdekel az, hogy ki ő valójában, hol a helye a világban, és mit tehet azért, hogy ne a Sors sodorja őt, hanem a Karma szavára hallgatva megtanulja önmaga irányítani a fejlődése útját.

Kísérje lépteiteket az istenek fénylő tekintete!

A főszerkesztő: Osara

Tartalomjegyzék

Vishnu és Ain Soph kéz-a-kézben - 2. rész

Óskandináv mágia 2. rész - A seidhr mágia

Mágia a modern zenében - Therion: To Mega Therion (Theli)

A boszorkányokról

Sámánizmus 1. rész - A szibériai sámánizmus

Versek

Ius Primae Noctis

A Tarot mágija 2. rész - A Mágus

Lucifer és Sátán

Könyvismertető – Daniel Keyes: Az ötödik Sally

A hónap albuma:

Nile: Among The Catacombs of Nephren-Ka

A hónap zeneszáma:

Placebo: Every You, Every Me

Általános hasonlóságok és különbségek a két életfa között

Ahogy a héber, a hindu életfának is dupla szimbolikája van: fentről lefele nézve jelképezheti a világegyetem térképét, a teremtést, alulról felfelé nézve ugyanakkor az emberi tudat fejlődésének útját is. Zárójelben megjegyzem, a hindu életfának ez utóbbi az elsődleges jelentése, szemben a héberrel, ahol inkább a teremtés folyamatábrája van előtérbe helyezve. Érdekes különbség viszont a két életfa között ezzel kapcsolatban, hogy amíg a héber életfán az emberi tudat fejlődésének útja inkább egy kisebb életfa a teremtés térképén, addig a hindu életfa esetében a két szimbolika inkább egymás mellett halad, mint egymásban.

A kabbalisták úgy tartják, hogy az életfán a Malkuth Kether is egyben, és a Kether Malkuth is egyben. Ugyanezt felfedezhetjük a hindu életfán is, bár itt inkább "lefele" érvényes ez az elmélet. A Muladhara csakrát például az állati és az emberi tudat határának tartják, ami feltételezi, hogy létezik egy alsóbb szintű életfa is, ahol viszont az emberi energiarendszer Muladhara-ja tölti be a Sahasrara csakra szerepét.

További érdekes hasonlóság a két életfa között, hogy a hindu életfán is található két "szefira" - ez esetben csakra - amelyek helyet cseréltek a jobb- és a baloldali oszlopon. Ezek az Ajna (3. szem) és a Szóma (Hold-központ) csakrák. Erre azért van szükség, mivel a hagyomány szerint a Szóma csakrában termelődő nektár, az élet nektárja onnan egyenesen a Manipura-ba, a Napfonatba csöpög, ahol a tisztító tűzben ez is elég. Mivel a Manipura csakra férfias, szoláris jellegű csakra, a Szóma pedig, mint magyar nevéből (Hold-központ) is kitűnik, nőies, Lunáris jellegű, ez szükségessé teszi a helycserét a két oszlop között.

A hindu életfa sokkal töményebb, lényegretörőbb és összesűrítettebb a héber társáénál, ami abban is megmutatkozik, hogy míg a héber életfán tíz (tizenegy) szefira van, fő csakrákból csupán nyolc. Ennek ellenére sokkal gördülékenyebb, és könnyebben befogadható, megérthető, bár az út az Isteni tudat elérése felé ez alapján sem mutatkozik könnyebbnek. A hindu életfából hiányzik például a héber életfán központi szerepet játszó szakadék, ami felett a Daath szefira, a Tudás központja "lebeg". (A Daath-nak semmilyen kézzelfogható kapcsolata nincsen az életfa többi részével, a szefirákat összekötő ösvények a Daath-on nem mennek keresztül.) Amíg a héber elméletben az ember egy veszélyes szakadékon kell túljusson ahhoz, hogy az Isteni síkot elérje, a hindu életfa egy hidat kínál fel az utazó számára, amin roppant nehéz ugyan túljutni, de kevésbé ijesztő, mint a héber életfa legfelső triádjára előtt tátongó szakadék.

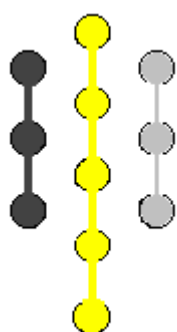
Globálisan véve, a kettőt teljes egészében összehasonlítva, a héber életfa által felkínált út a férfias, a hindu pedig a nőiesebb változat, bár az kétségtelen, hogy mindkettő végcélja ugyanaz - a héber életfa Kether-je és a hindu életfa Sahasrara-ja (Koronacsakra) karöltve tekintenek le a Tudás hegyének csúcsáról.

A hindu életfa felosztása

A hindu életfa felosztása hasonló a héber életfához: akárcsak a héber, ez az életfa is mind vízszintes, mint függőleges irányban három részre osztható.

Vízszintes irányban leginkább kettő plusz egy részről, mint háromról beszélhetünk, mivel a középső rész inkább összekötő a felső és az alsó között, mint különálló rész:

1. Az alsó 3 csakra a fizikai síkot képviseli
2. A felső 3 csakra az isteni síkot képviseli
3. A plusz 1 rész a két középső csakra, az Anahata és a Vishudhi, amelyeknek hidat képeznek az Isteni és a fizikai síkok között.

Függőleges irányban a hindu életfa is a héberével megegyező három minőség oszlopára osztható:

1. A baloldali a férfias jellegű oszlop
2. A jobboldali a nőies jellegű oszlop
3. A középső semleges jellegű

A fizikai sík:

A hindu életfán a fizikai síkot az emberi energiarendszer három alsó központja képezi amit kiegészít egy negyedik:

- ∨ A Muladhara - vagyis Gyökércsakra
- ∨ A Svadhistana - Szakrális csakra
- ∨ A Manipura - Napfonat
- ∨ Az az Anahata - Szívcsakra

A héber életfán a fizikai sík szegmense kiegészül egy ötödik elemmel is, így a fizikai síkot alkotó szefirák a következők:

- ∨ Malkuth - Muladhara
- ∨ Yesod - Svadhistana
- ∨ Hod - Manipura
- ∨ Netzah
- ∨ Tipheret - Anahata

Folytatása következik.

- Scampy -

A seidr mágia

A seidr az ősi germán sámánisztikus hagyományokat foglalja magába. Nagyon kevés információ maradt ránk a seidr-ről. Az köztudott, hogy Freya különösen nagy jártasságra tett szert benne, és Odint is ő tanította meg rá. Mivel azonban a seidr-t tipikusan női mágianak tekintették, Loki gyakran gúnyolódott ezért Odinon.

A seidr művelője egyfajta transzba esik, és más világokba utazik a lelke. A transzállapotot ritmikus dobolással, hallucinogén növények fogyasztásával és

varázsdalokkal, mágikus szövegek kántálásával hozza létre. Ebben az állapotban kommunikálni tud a természet szellemeivel, a totemállatokkal és különböző szellemekkel.

A **seidhrasszony** (seidhrkona) transzát egy másik személy speciális éneke (vardhlokur) vagy kántálása váltja ki, miközben a seidhrasszonyt egy emelvényre, általában székre vagy asztalra (seidhjallr) helyezik. Az emelvény szerepe megegyezik a hagyományos sámánlétráéval. Öltözékét különböző sagákban eléggé alaposan leírják: speciális, általában mágikus energiákkal feltöltött kövekkel kirakott kék köpeny, kristályokból, kövekből vagy üveggyöngyökből álló nyaklánc, fekete báránybőrből készített sapka, fehér macskaprémrel szegélyezve, macskaszőr kesztyű és borjúbőr cipő. Övén számos zacskó függhet, különböző tartozékokkal, melyek közül a legfontosabb a rozmáragyarból készített kés, és a kövekkel kirakott, faragott bot sárgaréz gombbal. A szertartás hosszan éjszakába nyúlhat, vagy akár több napig is tarthat. A szertartás közben kérdéseket lehet intézni a seidhrasszonyhoz.

A Vörös Erik legendájában szereplő seidhrasszony neve Thorbjörg, akit a "Kis Szibillának" is neveztek. A monda pontosan leírja, hogyan hívta meg a jósnőt Thorkel az otthonába. Megfelelő fogadtatásban részesítették, mint ahogy "egy ilyen féle asszony esetén szokásos volt". Magas széket készítettek elő a számára, és egy párnát helyeztek rá, melyet tyúktollakkal tömtek ki. Thorbjörg a hagyományoknak megfelelően kék köpenyt viselt, melynek szegélyére szíjak végén lógó kövek voltak erősítve. Üveggyöngyökből kirakott nyakláncot viselt, a fején pedig fekete, báránybőr csuklyát, melyet belülről fehér macskaszőrrel béleltek. A kezében botot tartott, melynek végén sárgaréz gomb volt, és a gomb alatt kövekkel volt kirakva. Thorbjörg övet viselt a derekán, melyről egy nagy bőrszény lógott, ebben tartotta a mágiához szükséges eszközeit. A lábán szőrös borjúbőr cipőt viselt, rajta hosszú, erősnek tűnő szíjakkal, a szíjak végein pedig nagy, háromszögletű gombok lógtak. Kezein macskabőr kesztyűt hordott, melyek belül fehér szőrmével voltak bélelve. Amikor a seidhrasszony belépett, minden jelenlévő nagy tisztelettel üdvözölte, a házigazda pedig kézen fogta, és a számára előkészített helyhez vezette. Zabkását készítettek a számára, és feltálatlak mellé minden fajta háziállatnak a szívét, amit csak találtak a háztartásban. Az asszonynak sárgaréz kanala volt és rozmáragyarból készült kése, a csúcán két vörösréz gyűrűvel. Amikor a lakoma végeztével letakarították az asztalt, Thorkel, a házigazda megkérdezte Thorbjörgöt, mit gondol a házról, és a jelen lévő férfiak állapotáról, és hogy milyen hamar fog tudni válaszolni, és mely férfiakat illetően. A jósnő azt válaszolta, előbb átalussza az éjszakát, és majd reggel fog nyilatkozni. Reggel azt mondta az asszony, kerítsenek számára egy

nőt, aki ismeri a Varblokur varázsigék elmondásának módját. De ilyen nő nem volt a házban, ezért hamarosan nagy keresés vette kezdetét. Egy Gudrid nevű nő végül így válaszolt: "Én képzett vagyok a mágiában, de nem vagyok jósnő, bár Halldis, a nevelőanyám Izlandon megtanította nekem azt tudományt, amelynek a neve Varblokur." Thorkel hosszasan kérlelte Gudridot, míg végül az asszony kötélnek állt. Az asszonyok kört formáltak, miközben Thorbjörg elfoglalta a helyét a magas széken. Gudrid olyan gyönyörűen szavalta el a varázsigét, ahogy még senki sem hallotta a jelenlévők közül soha. A seidhrasszony megköszönte neki, és azt mondta, hogy olyan szellemeket is odavonzott az igével, akik ezelőtt nem szenteltek az embereknek figyelmet, és ezért sokkal több dolog fedődött fel előtte, mint korábban. Ezután a seidhrasszony elmondta jóslatait a családnak, és Gudridnak is. A legtöbb jóslat, amit mondott, rendre be is teljesült. Ezután eltávozott, mivel egy másik házból küldtek érte.

Mivel az ősi germán mágia gyakorlása általában nemcsak a szellemet, hanem a fizikai testet is alaposan igénybe vette, kiemelten fontos volt, hogy vigyázzanak rá és óvják. A hatalmas energiákkal való munka, különösen, ha hosszabb ideig tartott, alaposan megviselhette a mágus testét. Épp ezért nagy hangsúlyt fektettek a képzésnél az erőre és a kitartásra.

A "**mëtr ok meginn**" kifejezés jelentése "hatalom és lényeg". A germánoknál a mëtr az egyszerű fizikai erőt jelentette, a meginn pedig a lélek erejét, amit a test ereje táplál. A lélek erejét növelte a megfelelő totemállat (**fylgja**) választása. A leghatalmasabb totemállat a medve, a totemmadarak közül a sas a legkedveltebb, mindkettő nem utolsósorban nagy testi ereje miatt. A "mëtr ok meginn" megőrzése miatt minden kérdés után ellenőrizni kellett a seidhrasszony fizikai állapotát. A képzés korai szakaszában háromnál több kérdést nem lehetett feltenni neki egyszerre.

A seidhrasszonynak általában több kísérője volt, akik gondosan vigyáztak rá. A fylgja általában szellemalakban jelenik meg a társának. Egyetlen alkalommal ölt fizikai alakot, azonban ebben a fizikai testben is egyedül a "tulajdonosa" látja - közvetlenül halála előtt.

A **hamingja** szó a hamr-ból származik. Egyfajta nyugvó erőt jelent, ami életet ad. A távol-keleti chi energia, a kundalini megfelelője, az életerő és a mágikus, spirituális hatalom hordozója, mely az ember ágyékában fekszik összetekeredve, akár az alvó kígyó, de ha különböző technikákkal felébresztik, hatalmas és ősi erőket szabadít fel. Az ősi germánok a szerencsét is a hamingja működéséhez kapcsolták. Amikor a mágia erőit működésbe hozzák, a hamingja kapcsolatba kerül a mágia tárgyával és megtölti azt erővel. A hamingja az, amit a rúnákba töltünk, amikor vérrel megfestjük azokat. Gyógyításkor a hamingja kap erőre a betegben. A hamingját el is lehet szívni valakitől, és másnak átadni, ami az Ynglinga saga bizonyossága szerint a seidhr mágiát művelők egyik tudománya volt.

A **hugr** szó (gondolat) általában jelentette az ember nem fizikai részeit. Ebben általában a fylgja és a hamingja egyaránt beletartozott.

A hugrhoz szorosan kapcsolódik a **munr**, az emlékezet, mely egyaránt magában foglalja a személyes emlékeket, és az ősök közös emlékeit. A munr a Manaz, Othala és Ansuz rúnákhoz

kapcsolható. E két fogalom szoros összefüggése mutatkozik meg Odin két hollókísérőjének, Huginnak és Muninnak az alakjában.

A seidr mágia körébe tartozott az állatokkal való kommunikáció és a szexuálmágia is. A seidrasszony nemcsak a totemállattal tudott kommunikálni a másvilágokon való utazása közben, hanem a védőszellemekkel és az ősök szellemeivel is.

A **spae-idis** (női) vagy **spae-alfr** (férfi) a germán megfelelője a védőszellemnek, aki a kapcsolatot megteremti és fenntartja az emberek és az isteni hatalmak között. (Általános elnevezése spae-wight.) Erről a szellemről gyakran beszéltek úgy, mint szeretőről, akit feleségül vesznek majd vagy férjhez mennek hozzá - ez tulajdonképp a szellemmel való egyesülés vágyát fejezi ki. A Helgi történetekben, illetve Sigurd és Brynhild meséjében is találunk erre vonatkozó utalásokat. A védőszellem a lélek ideális szeretője, tulajdonképp megfelel saját felsőbb tudatának. A spae-wight rúnái:

- a Gebo (a kölcsönös adás és kapás viszonya miatt - az ember tettei dicsőségével szolgál a védőszellemnek, az pedig segíti és védelmezi emberi társát),
- az Algiz (a védelem rúnája, és egyben a Bifrösté is, ami - akárcsak a védőszellem - szintén kapcsolat emberek és istenek világa közt),
- és a Dagaz (a teljes spirituális felébredettség pillanata miatt, amit az ember érez, amikor "házassággal" egyesül a védőszellemmel).

Az ember tettei meghatározzák a védőszellemmel való viszonyát. A becsület adja a mágus erejét. Amennyiben dicső és bátor tetteket hajt végbe, akkor közel kerül a spae-wighthoz, de a becstelensége alaposan beárnyékolhatja a viszonyukat, és fellazítja a köztük levő köteléket. Ez különösen jól látszik Sigurd és Brynhild történetében: mivel Sigurdot csalással rávették arra, hogy becstellenül cselekedjen és megszegje a nőnek tett esküjét, Brynhild ellene fordul, és bukásának fő okává válik, bár a férfi halála egyben Brynhild halálát is jelenti.

A spae-wight és a fylgja között szoros kapcsolat van, de míg a fylgja gyakran olyan állat alakjában jelenik meg, amely közel áll az adott emberhez, addig a védőszellem mindig ellentétes nemű emberi alak, és eleinte nincs vele olyan szoros kapcsolat. Néha azonban a spae-wight is megjelenhet állatként. Ennek tipikus esete a hattyú. A védőszellem megtalálása és a vele való egyesülés hosszú, nehéz, küzdelmes utat jelent. Megfelel a beavatás rítusának.

A védőszellem éppannyira vágyik az emberrel egyesülni, mint az vele, és készségesen segíti, vezeti az úton. Ezért az első és legfontosabb feladat, hogy nyitottá váljunk tanácsaira és megtanuljuk meghallani a szavát.

A spae-wightnak néha rituálékat is bemutatnak. A rituáléhoz hagyományos áldozatként mézsört használtak, és gyakran angyalgyökeret vagy borókabogyót égettek közben. A füstöt belélegezték, gyakran hattyútollakkal hajtották maguk felé. A tollat arra is használták, hogy rúnákat rajzoltak vele az ital felszínébe.

A germán mondákban a leggyakrabban jósnők, seidrasszonyok szerepelnek, de nem ritkán bukkannak elő a különféle spae-asszonyok is, akik kapcsolatban állnak ezekkel a szellemekkel. A Cormac legendában szerepel egy spae-asszony, Thordis, akit boszorkányként tisztelnek, és aki

megpróbálja megtörni azt a sebezhetetlenség-varázst, amit Cormac ellenfelére tettek. Háromszor kísérli meg, hogy Cormac házához lopózzon, de Cormac mindannyiszor meglátja, és megkérdi, mit művel, a rituálénak pedig épp az a lényege, hogy senki se tudjon róla. Thordisnak három liba vérét kellett volna egy tálba eresztenie, de végül Cormac kíváncsisága miatt nem sikerült a varázs. Thordis mindkét félnek segít, attól függően, hogy melyik kéri épp a segítséget, egyikük mellett sem kötelezi el magát.

Disir-nek (idis) és **alfr**-nak nevezték az ősök szellemei közül azokat, akik még mindig kapcsolatban állnak az élőkkel és segítenek nekik. A disir női, az alfr férfi szellemet jelölt. A totemállattal és a spae-wighttal szemben az ősök szellemei az emberi lélektől teljesen elkülönült, önálló létezők. A disireknek különlegesen nagy szerepük volt a női mágiában, mivel létezett néhány olyan misztérium, amit csak női leszármazottaiknak fedtek fel. Természetesen bárki szólíthatta a disireket klasszikusan női mágiának tulajdonított kérdésekben, például Sigfrida egy helyütt azt mondja Sigurdnak, hogy kérje a disirt, amikor mágikus segítségre van szüksége ahhoz, hogy egy nő világra szülje gyermekét.

A növényi mágia és a védelmek szintén a klasszikus női mágia részét képezték. Az alfrokat a férfi mágia bármely ágához szólíhatták segítségül - vadászathoz, harchoz, törvénykezéshez. Mind a disirek, mind az alfrok alkalmasak voltak a proféciákhoz, gyógyításhoz és általános tanácsadáshoz.

Meglepetés az olvasótábornak: Interneten hallgatható [burját sámánének](#).

Mágia a modern zenében - Therion: To Mega Therion (Theli)

A Therion a 90-es évek elején alakult, de csak 1996-ban, a Theli című albummal vált igazán ismerté. A metálzenét szimfonikus zenével ötvözték, ami akkoriban még újdonságnak számított. Ez az album azóta is a legnagyobb klasszikusok közt van számontartva.

A Theli szó maga görögül sárkányt jelent. Az egész album a sárkány szimbóluma köré fonódik. Az album leghíresebb és legdinamikusabb száma a To Mega Therion, mely köré szimbólumok egész erdeje fonódik. A továbbiakban ezt elemezzük, kis ízelítőt adva az album egészének összetett jelképrendszeréből.

A Theli egy rövid, instrumentális intróval indul (Preludium), utána következik a To Mega Therion. A szövege egyértelműen mágikus idézőszöveg: "Powers of Thagirion..."-nal indul az első sor. A Thagirion egyfajta sárkányszerű mágikus lény, mely a tűz hatalmával bír, bőre folyékony láva. A skandináv eredetű Dragon

Rouge Rendnek is van egy Thagirion nevű páholya. A Dragon Rouge egyike azon kevés mágikus rendeknek, mely bevallottan a mágia sötét oldalát részesíti előnyben. A hangsúlyt a tapasztalaton alapuló tudásra helyezik. A Vörös Sárkány a belső erőket szimbolizálja. Munkájuk a tudatos álmokon alapul. (A Therion egy későbbi albuma, az A'arab Zaraq - Lucid Dreaming is erre utal.) A rend kutatási területei közé tartozik az alkímia, a kabbala qliphothiánus oldala (lsd. Lepaca Kliffoth című, korábbi album, a Kliffoth a Qlippoth svéd átírata, egyébként ugyanazt jelenti, a Lepaca pedig egyfajta üdvözlő szó - egyébiránt a Lepaca Abramelin szerint Astaroth egyik szolgáló szelleme, itt azonban egyértelműen nem erről van szó), Abramelin mágiája, az énoiki mágia és a tantra is. Ugyanakkor merítenek az ősi germán hagyományokból is, és aktívan belemerülnek a káoszmágia, a boszorkánykultusz, a voodoo és a Nekromicon tanulmányozásába is.

A kabbalisztikus felfogás szerint Thagirion nem más, mint a qliphoth démonok egyike, méghozzá a Tiferet (hatodik szefira) negatív részéhez tartozó, akinek neve "Pereskedés"-t jelent. (Ugyanezen felfogás szerint A'arab Zaraq pedig a hetedik (Netzah ellentéte) démon, a "Szétszóródás Hollója, aki káoszt hoz az emberek tudatába. Amikor valaki "beleesik" a Qlippothba, akkor ezek a madarak ragadják el.) A Qlippoth egyébként nem más, mint a világ ezt megelőző próba-teremtéseinek visszamaradt, üres vázainak összesége. Összesen tizenegy Qlippoth létezik, ezek megfelelnek az Életfa negatív formáinak, azzal a különbséggel, hogy a Kethernek megfelelő Qlippoth két részre szakadt. A dualitás az anyagba való süllyedés jelzője.

"Watch the Great Beast to be For To Mega Therion" Ezek a sorok egyfelől Aleister Crowleyra utalnak, aki mérföldkő volt a mágia történetében. Ő nevezte önmagát a Fenevadnak (the "Great Beast"), de Mega Therionnak is. Ezenkívül a "To Mega Therion", mint kifejezés, egyfajta mágikus formula, mely a Theth betűhöz kapcsolódik, és a 9. számhoz, mely egyben a beavatás száma is. (lsd. A. Crowley: 777, CLXXXVII. tábla) A Fenevad nem más, mint a Jelenések Könyvében megjelenő, kétszarvú "hamis próféta" (a második fenevad), aki "úgy beszél, mint egy sárkány".

A következőkben ismét megjelenik a sárkány, ezúttal még érthetőbben. A sárkány nem gonosz és nem jó: "reveal both truth and lie". Szimbolikájukban a sárkány egyfelől utal a tantrikus energiák felélesztésére: "Spiritual supremacy, Ride the Beast of ecstasy", másfelől Jim Morrison mágikus kígyójára is emlékeztet (The End című szám: "Ride the snake, ride the snake, to the lake, to the ancient lake, baby"). Ez a sárkány a kabbala "Nagy Vörös Sárkánya", hét fejjel és tíz szarvval, mely az Életfán kúszik fel. Tekervényei a Malkuthba hatolnak be, hét feje felnőtt a hét alsó szefirába, egészen a Daath-ig, Aima Elohim lábáig. A Sárkányszáj utat adott a Daath-ban a

"pokoli vizeknek", és még egy feje nőtt, így lett belőle Leviathan. Az immár nyolcra növekedett számú fejeken található Edom nyolc királyának neve, a tizenegy szarvon pedig Edom tizenegy hercegének neve (Genesis 36:31-43, Krónikák 1:43-54) (Csak az érdekesség kedvéért: Morrison kígyója hét mérföld hosszú...)

A továbbiakban szintén kabbalisztikus szimbolikát követ a szöveg: "Meaning of the letter Theth, Hide the force of Baphomet". A Theth a héber ABC kilencedik betűje, jelentése "oroszlán-kígyó". A Jeszod szefirjához kapcsolódik, és egyben visszautal a "To Mega Therionra" is. Baphomet, akit egyes helyeken Azazel démonnal is azonosítanak, a kecskefejű Úr, aki a sivatagban lakik. A Theth egyben az igazság és örökkévalóság szimbóluma is. Az igazságé, ami mindig csak viszonylagos, csak a fizikai síkon létező fogalom, ezért nem a spirituális világ eszköze, hanem a materiális világé. Az igazság így rejti magában Baphomet erejét.

Majd Baal sebeiről esik szó. Baal-nak azokat a régi törzsi isteneket hívták, amelyeket még a zsidók Egyiptomból való kivonulása előtt tiszteltek a pásztornépek főleg a mai Palesztina területén. A Jelenések Könyvében megjelenő Fenevad arra buzdítja a népet, hogy támassa fel a Baal-okat, azaz "a hamis isteneket". Erre utal a szöveg, amikor Baal sebeinek begyógyulásáról beszél. Amikor begyógyulnak a sebek, feltörnek a pecséteket, és: "The world will burn by Soraths flame". Sorath Thagirion legfőbb szolgálja, a Nap démona. "Fekete Nap"-nak is hívják. Farka körül olyan erők örvénylenek, melyekkel kozmikus hatalmakat lehet lehívni, és lelkeket is csapdába tud ejteni velük. Akár Thagirion, ő is képes a Tűz erejének megidőzésére. Más források azt is megemlítik, hogy Sorath Zarathusztra ősi neve. A Liber Juratusban pedig (XIII. századból származó grimoire, melyet Honorius nevéhez kötnek) az idézőszövegben előforduló démoncsoport neve sorathim (ugyanaz többes számban).

A továbbiakban az Apokalipszis látomása folytatódik. A tengerből felemelkedik a Leviathan, és beteljesíti a jövendölést: "Man will feel the wrath of Beast". A Fenris farkas elszabadul (és az ógermán mitológia szerint ellopja a Napot, így jön el az "Istenek Alkonya"). Ez a jelenések vége: "A souful violation, The end of revelation". Egyébként az Őrült Arab látomása a Necronomiconban szintén valami hasonlóval végződik, a Sárkány korát jósolja meg: "Amikor az üstökösök a Draconisban jelennek meg, nagy veszély közeleg, mivel a Sárkány Kultusza felkel majd, s áldozatai nemcsak állatok, hanem emberek is lesznek. ... testvér testvér ellen fordul, háború lesz és pusztulás." A Sárkány imádói az Ősi Istenek fajából származnak.

- Osara + Scampy -

A boszorkányokról

Hunyjuk le szemünket, és képzeljük magunk elé egy boszorkányt. Vasorr megvan? Kalap rajta? Seprű képben? Bibircsók helyén?

Gondolkozzunk el egy kicsit, hogy mit jelenthettek ezek a népi felfogásban. Valaha a boszorkányok vallása a nyílt szexualitással és az erős akarattal kapcsolódott össze az átlagemberek fejében. Volt is miért, hiszen ezek a bölcs asszonyok rengeteg olyan dolgot tudtak, amit mások nem, még a keresztény egyház sem. Sajnos, bizonyos apróbb dolgok (inkvizíció, ilyesmi) miatt az emberek elhitték, hogy a nemiség, a szeretkezés rossz és bűnös dolog, a boszorkányokat kikiáltották a sátán szeretőinek (ezt feltehetőleg úgy ölték ki, hogy fogtak képzeletben egy apácát és kifordították: nem Jézus, hanem a Sátán menyasszonya), és megégették őket. Aztán rájöttek, hogy nem kell feltétlenül szép és fiatal lányokat égetni, kiválóan megteszi

helyettük a megunt anyós, vagy a szemét kocsmárosné, aki keveset adott vissza.

A boszorkányok elkezdtek hát csúnyulni. Először vasorruk nőtt (visszautalnék a nyílt szexualitásra, hiszen ez fallikus szimbólum), aztán lett seprűjük is (ez dettó, csak még drogoztak is mellé), kalapjuk (miért pont ez ne lenne az, de itt az implikáció a koronacsakrát veszi célba). A bibircsók már csak hab a tortán, ezzel alakult ki végleg a "ronda boszorkány" elmélet. Kicsit másik oldalról megközelítve a kalloagathia-val bizonyították: aki szép, az jó, aki gonosz, az ronda.

Nem szeretnék ennek ellenére megfélemlíteni azon meseírókról, mesemondókról és bárdokról, akik történeteikben segítettek fenntartani a hitet, hogy boszorkány lehet szép és fiatal is. Köszönjük nekik!

Sámánizmus - I. rész

A sámánizmus gyökere az ősi animizmus és mágia elemeinek összekapcsolása, az emberi és a szellemi világ közötti kapcsolattartás biztosítása, arra természetfeletti módon kijelölt médiumok, sámánok közreműködésével és a totemizmus, különösen az állatkultusz hiedelmeinek felhasználásával. A sámánok egyszerre orvosok, papok, szociális gondozók és misztikusok.

Maga a "sámán" szó az evenki nyelvből származik, melyet a szibériai tunguz nyelvcsalád egy halászsattal és rénszarvas-tenyésztéssel foglalkozó csoportja beszél. Kezdetben az innen származó vallási vezetőket hívták így. A 20. század elején azonban már az észak-amerikai gyógyítókat, javasasszonyokat is így nevezték. A sámánizmus nem különálló, egységes vallás, hanem különféle vallási érzékenység és gyakorlat átívelő formája. Minden ismert társadalomban, ahol a sámánizmus jelen van, más hivatalos és tételes vallások, ideológiák és gyakorlatok mellett létezik. Vannak azonban meglepő, nehezen magyarázható hasonlóságok egymástól távol élő népek sámánhite és gyakorlata között, melyeket csak úgy értelmezhetünk, ha megértjük, hogy a szellemvilágban - mely a sámánok számára éppoly valós világ, mint a fizikai - nem léteznek távolságok, ezért az ottani közös gyökerek táplálják a sámánok tudását, bárhol éljenek is.

A jelen cikk egy sorozat első darabja, melyben a különböző kultúrák sámánizmusát kívánjuk bemutatni.

Szibériai sámánizmus

Szibéria a sámánizmus klasszikus őshazája. A szibériai népek világképe rétegekre oszlik, melyeket egy fa, oszlop, esetleg hegy kapcsol össze. Közös az az elképzelésük is, hogy a lélek elhagyhatja a testet, a sámán lelke pedig varázslatos repülésekre képes.

Sámán az lehet, akinek nagy érzelmi és fizikai ereje van, és megfelelően egészséges. Néha még az is előfordul, hogy aki elvesztette a fogait, az nem lehet többé sámán. A sámánbeavatás rítusa úgy történik, hogy a szellemek megkínózzák a jelöltet, feldarabolják, majd ismét összerakják. A sámánt gyakran akarat ellenére választják ki a szellemek, és nem védekezhet a beavatás ellen. Szibériában ismeretes egy különös "sámánbetegség", amikor a jelölt teljesen örültnek tűnik, ruhátlanul kirohan a pusztába, és heteket tölt egy fa tetején, vagy fekszik önkívületben a földön. Ez akkor történik, ha a sámánjelölt nem hajlandó elfogadni a súlyos kötelezettségeket, és a szellemek akár kínzással is próbálkozhatnak, hogy megtörjék ellenállását. A kiszemelt személy csaknem mindig behódol, de a küzdelem akár

évekig is eltarthat.

A leendő sámán testi adottságként is magán viseli a szentség jegyeit: több foga vagy éppen "farkasfoga" ("táltosfoga") van, farokcsonkja, kezén hat vagy hét ujja, esetleg - a hiedelem szerint - a szokásosnál több bordacsontja. Erre a rendkívüliségre emlékeztet a sámán felszerelésének egyik fontos darabja, a hatujjú sámánkesztyű is, amelyet szinte minden szibériai nép hagyományában megtalálunk.

A sámán, miután a szellemek újra felépítették, a világ természetét immár új módon közelíti meg. Ezeknek a tapasztalatoknak a sajátjává tétele egy új személyiség kialakulását eredményezi. Ugyanazon a közösségen belül többféle sámán is működhet. Néhányuk gyógyítással vagy a vadászállat becserkésztésével, mások a gonosz szellemek kiűzésével vagy halottbúcsúztatással foglalkoznak. A tiszta (ideális) sámánképet egyre nehezebb meglegelni ennek az ökológiailag és társadalmilag olyan sokféle területnek a kutatása során. Az egész terület vallási-mágikus képét nagyjából két irányvonal határozza meg:

- Az egyik - a jelentősebb - a sámánt állítja középpontba, aki a világ ősi erejét befolyásolja, legyen az emberi, állati, vagy az elemek ereje. Itt a sámán sokszor állatalakot ölt, égi utazást tesz, rendszerint azért, hogy valami kellemetlen állapotot, betegséget könnyítsen.

- A másik irányzat a törzsi sámánizmus, mely a család fennmaradására fordítja a figyelmet. Ez a sámánizmus elsősorban az eget és az égbe nyúló hegyet tiszteli. Áldozati helyei az oboo-nak nevezett kőhalmok, melyek ma is láthatóak Mongóliában és a környező vidékeken. Ez utóbbi sámánok csak ritkán esnek révületbe, inkább imádkoznak, és áldozatokat mutatnak be. Nem változnak állattá, nem tesznek égi utazást.

A burjátok és a jakutok körében a két irányzat megfelel a fekete és fehér sámán tevékenységi körének.

Közép- és Északkelet-Szibériában az evenkik és a jukagirok között a sámán a törzs vezetője is, aki megalkuszik a szellemekkel az elejthető állatok lelkéről. Északnyugaton, pl. a nganaszánok között a sámánnak kevesebb kapcsolata van a törzssel, mivel igen szétszórtan élnek. A csukcsok és korjátok között erőtlenné vált a törzsközösség, ezért a családok maguk végezték el a sámánszertartásokat.

A dél-szibériai és a mongóliai sámánizmus nagymértékben különbözik egymástól. Itt erősebb, összetartóbb törzsek jöttek létre, ehhez járult még a középkortól a buddhizmus hatása, melynek fejlett kozmológiai elképzelései a sámánizmus intézményesebb formájának kialakulását segítették elő. A szibériai eszkimók sámánizmusa majdnem azonos az észak-amerikai eszkimók gyakorlatával. Mongóliában ellenben a sámánhagyományok a buddhizmus előtti tibeti vallással, a bonnal mutatnak nagy hasonlatosságot. Itt az örökletes sámánizmus dominál, különösen a férfi leszármazási ágat tartják számon. A mongol sámán örökletes jogát vagy képességét udkhának nevezik. A sámánjogok és az uralkodók jogai hasonlóan hagyományozódtak tovább.

A különféle tevékenységek szakértői általában egymástól elszigetelten dolgoznak, és más és más nevet kapnak.

A jakutok úgy gondolják, hogy a sámánnak csak azokon a betegségeken van hatalma, amelyeknek a szelleme a beavatás során kóstolt a húsából.

A szellemekkel való szoros kapcsolatuk más módon is megnyilvánul. A sámánt nemcsak szoptatja szellem anyja, hanem néha a Világfa ágára akasztott vasbölcsőben ringatja is. A betegségeket okozó szellemekkel gyakran meg kell küzdeniük a sámánoknak. A legtöbb sámán

például nem volt képes egyedül szembeszállni a hatalmas vörös bika képében támadó Himlőszellemmel. Ha nyer, megmenti népét, de ha veszít, akkor mindannyian vele halnak. Mongóliában a test minden részének megvan a maga edzene, "gazdaszelleme", vagy "tulajdonosa".

A sámánizmus legfőbb hangszere a dob. A sámánok úgy tartják, hogy a dob a Világfából készült. Bőrét rénszarvas bőre adja. A sámánok a dobon ülve utaznak a Világ különböző régióiba. A dob hajóként is szolgálhat, vagy a szellemek gyűjtőedényeül. Sokszor díszítik állatképekkel és a sámán családját ábrázoló rajzokkal, hogy ezáltal sokasodjanak, és egészségesek maradjanak. A sámánok dobjaikat jóslásra is használták.

A szibériai sámánok utazásai nagyon látványosak és drámaiak, mivel a sámánok felrepülnek a csillagok közé, vagy összezsapódó sziklák között szökellnek az alvilág felé. Szibériában különböző utak vezetnek a mennybe. A hanti (osztják) sámán az égből lehajló ágon mászik felfelé, miközben kezével félresöpri a csillagokat. A nyenyec sámán fűsthídon halad felfelé, a csukcs pedig gyalog vagy rénszarvasháton vág neki az útnak. A felső világba egy hártyán vagy lyukon keresztül lehet bejutni. Az alvilágba vezető út szintén gyakran szoros, és igen veszélyes. Az utat korábbi, pórul járt sámánok és lovaik fehérőrű csontjai szegélyezik.

A sámán tánca az állatok, madarak mozgását idézi. Ruháján szintén rénszarvas motívumok vannak, melyek szintén gazdájuk háttérként funkcionálnak, mikor égi útjára indul. A sámán halálában átadhatja hatalmát és erejét, de segítő szellemmé is válhat. Például a darhat mongolok között a halott sámánt kiviszik a jurtából, és kedvenc helyén leteszik. Egy saroglyán a földre helyezik, felszerelését pedig egy közeli fára akasztják. 49 napig tilos látogatni a helyet. Három év múlva ártó szellemből segítő szellemmé válik. Egy másik sámán felállítja az áldozati asztalt, és úgy viselkedik, mintha ez már be is következett volna, hogy ezzel is ösztönözze a halott sámánt. Amikor bizonyosan megtörtént már az átváltozás, akkor az élő sámán belevarázsolja a szellemet egy bábuba, melyet ongonnak neveznek, felakasztja a megszentelt helyen, és így az állandó támogatójukká válik.

- Jeannie -

Versek

77. Koan

kapu
aprócska kétségek gyötrő cseppjei
egy?
sokan vagytok, vakságom vezetne
kettő?
botladozásaid visszhangjába kapaszkodom
lépcsőfokok
langyos illúzió páráját lehelem
egy
legyőztelek, legyőztem, legyőzhetetlen?
kettő
ha felhő szárnyuhogásból szöve
három
számok verdesnek örültek börtönében
négy
hetvenhét lépésnek tűnik a végtelen
öt
hallgass és meghallgattatsz
hat
sötétség látványa őrzi a fényemet
hét
szólítom a halál angyalait
kapu
megváltó vagyok
-Oisin-

Út

Mindannyian emlékszem
a szürke fák közt
felizzó narancsláng cigaretta-
parázsra. Fontos volt.

Még emlékszem látha-
tatlan hibáink vérszívó
hadára. Fontos volt.

Még emlékszem a
kétségek közt
széttépett egységre.
Fontos volt.

Az igazi volt.
Jó újra játszani!?
- Saddy-

Nem hiszem

1.
Valóban vétkeztünk-e
akkor az esőben, mikor
elszédülve rám fonódó
erős karjaidban
együtt kerestük a titkot
a lehullott levelek közt
testünk vad útjain?
Nem hiszem.

2.
Csak egy játék volt
mert magamat szerettem
tébolyult harmatos csókban
és skorpiómarással adtam
tudtomra állati vágyam
Hidegen, szépen megtalál
a szerelem csontváza, ujjaival
magához int szeliden
Ez volnék?

3.
Hinned kell, hogy bízhass,
több ez mint alázat, lehelem
súgva, veszélytelen vagyok,
megbélyegeztél, áldással,
vétekkal, engedd,
hogy közös álarcunk alatt
szeressük egymást
- Osara -

Síva szeme

Egy árnyék száll feléd
Megérinti vállad
Kezedbe kulcsot ad
És visz egy más világba
Nem mentél messzire
Mégis idegen, mit látsz
Pedig fölötted ismerős a Nap
S alattad is ugyanaz a sár
Nézd meg jól -
Mondja egy hang -
Ez most rád vár
Síva szeme homlokodon
Brahma már sorára vár
- Scampy-

Ius Primæ Noctis

Lágy, keserédes dallam töltötte be a Világot, finom akkordjai a Szeráfok álmát vigyázták. Minden a végtelen Fény mozdulatlan kavargásában létezett. Ezernyi apró fénylény táncolt ősi ritmusban, dicsőítve és magasztalva a Mindenség Urát.

Eközben a valóság másik oldalán a Sötétség méhéből kiszakadó sírás felhasította Isten teremtését, Ősanyám testén ezernyi apró izzadságcsepp csillogott. Vajúdásának fájdalma szférákat remegtetett, diszharmonikus futamok jártak táncot mikoron megszülettem, mikoron megszült erre a Világra.

Testvéremnek mondták Őt, de nem volt test a testemből és vér a véremből, és én sem voltam vér az Ő véréből. Ősi erők keltek hát életre bensőmben, csillapíthatatlan éhség támadt tudatom legrejtettebb tartományaiban. Vágytam az Ő lelkére, vágytam az életére, vágytam az erejére, mert Ő Urunk Fényéből vétetett, míg én a Sötétség szövédéket hordoztam. Ősanyám halhatatlan vére és lényege szőtte lelkem mintájába mindazt, ami bűnös, mindazt, ami fáj, éget és hajszol. Kívántam eggyé válni hát testvéremmel, hogy valóban vér legyen a véremből és vér lehessen az Ő véréből.

Végtelen éjszakákon át vágytam az únióra, miriádnyi démona a kegyetlenségnek kísértett engem akkoron, hogy megérthessem rendeltetésem, amiért ekként létezem. Megcsókoltam hát Őt, kit testvéremnek mondtak, hosszan, szenvedélyesen, esszenciám minden cseppjével kívánva Őt. Mikoron a kéj elviselhetetlenné lett, fogaim az eleven húsba téptek, nyelvem édes, vörösen lüktető vérében fürdött, ajkaim testére tapadtak. Együtt emelkedtünk felfoghatatlan magasságokba, spirális szférák szívárványként ragyogó zenéjétől kábultan adtuk át magunkat a legősibb, tilalmas, bűnös mánornak, Urunk akarata ellen való gyönyörnek. Lelkünk és testünk egyesülésének évezredek során sem halványuló csodája kísért ma is álmaimban, amikor lázas képzeletemben újra és újra átélem a kárhozatot, újra és újra érzem a Bélyeg pokolszagú lángját, amint húsomba és lényegembe mar, és azzá tesz, ami vagyok, és ami voltam azon az első, legelső éjszakán.

- Oisin -

A Tarot mágija - 2. rész

A Mágus

"A jövőbelátás jövője nem mindig vezethető le a múlt törvényszerűségeiből. A létezés fonalai számos ismeretlen tényezőnek engedelmessé válnak. A jövőbelátás csakis saját törvényeinek engedelmeskedik. Nem korlátozhatják sem a zensunita, sem a tudományos elvek. A jövőbelátás viszonylagos integritást épít maga köré. A pillanat munkáját követeli meg, és mindig figyelmezteti az embert, hogy nem fonhat be minden szálát a múlt szövetébe."
(Frank Herbert)

A Tarot 1. lapja A Mágus.

Egyéb elnevezései: A Bűvész, a Hatalommal Bíró Mágus (Golden Dawn).

Asztrológiai megfelelés: Merkúr

A Mágus egy út kezdete, a tiszta akarat, mellyel a vándor rálép a választott ösvényre. Már nem céltudat nélküli Bolond, hanem tudatos utazó. A Mágus előtt a Hatalom eszközei hevernek egy asztalon: a pálca, a tör, a kehely és a pentákulum, melyek a négy elemnek (levegő, tűz, víz, föld) feleltethetők meg, ez jelzi, hogy birtokában van a szükséges tudásnak. Feje felett a végtelen jelzi a nyitott koronacsakrát, kapcsolatát a spirituális, magasabb rendű erőkkel, melyek révén tudatossá vált. Az

Alfa és az Omega jelzi útjának kezdetét és végét. A Mágus egyúttal a tanuló, fiatal embert is jelenti.

Mélypszichológiai értelmezések:

Létmódozata: Én vagyok (I am)

Elve: Az Ego megszerzése

Archetípusai: Az első ember a kiűzetés után. Minden harcos, vagy csavaros eszű archetípus, mint Akhillész, Bellerophon, Hermész, Merlin, Odüsszeusz, Szigfrid, Thézeusz vagy Iaszón.

Aspektusai: Az öngyulladás szikra. Az embrió, mint a kezdet szimbóluma. Megszületés és kettősség (a kettősség születése). Kiűzetés a Paradicsomból, mint az Ego első lépése. Az Ego, mely önmagát középre helyezi. Önmegfigyelés a látáson keresztül. ("Létezem, mert látok - tehát felismerem magam úgy, ahogyan létezem!")

Szimbólumai: Villám. Elektromosság. Tűz. Vihar. Phallos. A kiűzetés, mint kegyvesztettség. Cápa. Musztáng. Tigris. Farkas. Lándzsa. Kés. Tű. Gladiátor. Harcos. Úttörő. Fokhagyma. Bors. Tűzönjárás. Tai Chi. Párbaj.

Formulái:

Készítetés: Önmegvalósítás

Motiváció: A cselekedni akarás ("Ahol van akarat, ott van út is.")

Fény: Impulzus, energia

Árnyék: Agresszió, szubjektivitás, diszharmónia.

Lucifer és Sáfár

A "Lucifer" elnevezést elsőként a rómaiak használták (tudomásunk szerint) a Vénusz bolygó másik elnevezéseként, mely mindig a Nap előtt nyugodott le reggel, ezért hívták Hajnalcsillagnak is. A Vénusz egyéb nevei: Herperus, Cesperugo, Vesper, Noctifer vagy Nocturnus, amikor napnyugta után megjelent az égen.

Lucifer, mint megszemélyesítés Astraeus és Aurora vagy Eos fia, más forrásokban Cephalus és Aurora fia (Cephalus - érdekes az egybeesés Crowley Thelema kolostorának helyével - Cefalu -), illetve megint más helyeken Atlas fiának tartották. Ceyx, Daedalion és a Hesperidák apja, illetve Dianával nemzette a boszorkányok istennőjét, Aradiát. Lucifer (azaz fényhozó) egyúttal néhány istennő előneve is, pl. Artemis, Aurora és Hecate. Úgy tűnik, hogy a szó maga akkor került be a vallási lexikonokba, amikor az eredeti héber szót - "heyleyl" (jelentése reggeli csillag) - Phosphorusnak fordították (Vénusz görög elnevezése, mint hajnalcsillag), majd később Lucifernek a Bibliában (a görög átírat után).

Isaiah (Ésaiás, Isaija) 14-es szakaszban foglalkozik vele, egy prófécia részeként. A rendelkezésemre álló két fordításban:

1. "Az alvilágba szállítotott le fenséged, lantjaid zúgása;
alád terítettek férget, takaród pedig kukac.
Mint hullottál le az égről, fényes csillag, hajnal fia,
levágattál a földre, ki népek fölött sorsot vetettél!"

2. "A te kevélységed a koporsóra juttatott,
mind a te vígasságtevő szerszámaiddal egyetemben,
a te ágyad féreg lesz, lepled is féreg lesz!
Minmódon estél alá az égről, te Luczifer, hajnalnak fija?
a földhöz verettél-é, ki sok nemzetségeket erőtlenné tettél vala?"

Nebuchadnezzar, Babilon királya az, akit hajnal csillagához hasonlítanak, mely a földre hullott az Úr bosszúja miatt mindazok ellen, akik bántják az Úr népét (Izraelt).

Lucifer nevét Szent Jeromos azonosította a Sátánnal, majd Milton az "Elveszett Paradicsomban" nevezte a bűnös büszkeség démonának. Lucifer a címe és fő szereplője Vondel Shakerpeare egyik versének (aki szintén Sátán értelemben használja Lucifer nevét), és természetesen Madách tragédiájában is aktívan szerepel. George Meredith szonettje, a "Lucifer a csillagfényben" "Lucifer herceghez", mint démonhoz szól. Spenser "Himnusz a mennyei szerelemhez" című versében Lucifer "a legfényesebb angyal, a Fény Gyermek". Ovidius Metamorfózisában Lucifer a hajnalcsillag, Ceyx apja. Úgy írja le, hogy fehér lovon lovagol, és arcát ragyogó boldogság önti el.

A Sátán név egy héber szóból ered: "Saithan", mely ellenséget jelent, eredeti zsidó értelmezés szerint (lásd Jób könyve!) a Sátán nem isten ellenfele, hanem az emberiségé, hiszen Isten azzal bízta meg, hogy próbálja meg bebizonyítani, hogy az ember haszontalan teremtmény. Michael arkangyal ezzel szemben az emberiség védelmezőjeként lépett fel. Ezért Sátán nem Isten ellentettje ebben az értelmezésben, hiszen az Ő Akaratát teljesíti.

Később, ahogy a júdaizmus "megfertőződött" a zoroasztrianizmus dualizmusával és a bukott angyalok teóriájával, és aztán a kereszténység különböző pogány vallásoktól kölcsönzött hozzá olyan nézeteket, melyek azt célozták, hogy a pogányok könnyebben fogadják el a kereszténységet. Konkrétan olyan nézetekre gondolok itt, mint a gonosz hatalom fogalma, mely az alvilágban uralkodik, a büntetés színhelyén.

(Pl. a Graeco-Roman isten Pluto/Vulcanus/Hephaistos, vagy a nordikus kultúrák)
További utalások a témában a Bibliából:

"Ő pedig monda nekik: Látom vala a Sátánt,
mint villámlást lehullani az égből."
(Lukács, 10:18)

A középkorra már teljesen azonosították Lucifert és a Sátánt. A Jelenések Könyvének 9. részében szereplő csillag is említésre méltó:

"És amikor az ötödik Angyal megfuvalotta volna az ő trombitáját, látám hogy egy csillag esett le az égről a földre, melynek adaték a mélységes kútnak kulcsa."

De a hulló csillag szerepe korántsem ennyire egyértelmű a Bibliában. További Jelenések Könyve, 22:16.

"Én Jézus bocsátottam az én Angyalomat, hogy ezekről bizonysgot tenne néktek a Gyülekezetben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag."

Könyvismertető

Részlet Daniel Keyes: Az ötödik Sally c. regényéből

"Sally érezte, hogy rátör a fejfájás. A nyaka tövétől áramlott fölfelé, egész koponyája egyetlen sajtó sapkává vált.

- Engedd el magad. Ne harcolj ellene, Sally. Ha küszködsz, attól csak még jobban fáj.

- Nem értem.

- Azt akartad, hogy a többiek jöjjenek elő, és teázzanak velünk. De amikor küzdesz ellene, a nyakadban lévő feszültségtől megfájdul a fejed.

- Ki fog most kijönni?

- Hé, nem vagyok én jósnő. Amíg nem hallom, nem tudhatom.

Sally csak ült és várt, megpróbált nem küszködni ellene. Ellentétben a sok múltbéli alkalommal, most úgy érezte, hogy kinn tud maradni, ahelyett, hogy megpucolna. Aztán meglátta az arcot a középső tükörben: a műszempillákat, a vastagon felmázolt színpadi festést, az érzéki ajkat.

- Hát itt mi a fene folyik?

- Nincs semmi baj, Bella - mondtam. - Sally elhatározta, hogy szeánszot rendez. Visszahívta a Titkos Ötök négy alapítótagját a nagy semmiből.

A klub elnevezése egy pillanatra zavarba ejtette Bellát. Az ötös számú tag járt a fejében.

- Ó, le vagytok szarva! Ötye. Mikor éreztem, hogy jövök kifelé, azt hittem, valami muri lesz.

Semmi kedvem egy leányszúrhoz.

- Kérlek, maradj, Bella! - mondta Sally. - Mindnyájatokkal beszélnem kell. Kulcsfontosságú ponthoz érkeztünk a terápiában. Ez mindnyájunkat érint.

Bella egyenesen a szemébe nézett, kiült arcára az undor. - Mi a fenének szedted elő a vibrátort?

Maszturbálni fogunk?

Sally meg volt botránkozva, de megpróbálta nem kimutatni. - Nem, csak arra gondoltam, ha előszedem a dolgokat, amiket megérintettetek, az segít nektek kijönni.

- Nekem segít elmenni, az szent.

- Nem úgy értettem...

- Túl sok kísértetfilmet látott - mondtam. - Jesszusom, Sally, nem olyan ez, mint a fekete mágia, vagy amikor visszaidézik a halottakat?

- Ezt nem tudtam.

- Sose tudod - mondta Bella. - Ezért vagyunk mindnyájan ebben a szarban. - Az üres tükörre nézett. - Ki jön még?

- Csak mi meg Nola - mondtam.

- És vele mi van? Tudod, kivel.

- Sally még nem tud róla. Még nem találkoztak.

- Kivel nem találkoztam? - kérdezte Sally.

- Ne törődj vele - feleltem. - Lesz még rá idő bőven.

- Átkozottul meg lesz sértve, ha rájön, hogy nem hívtátok meg a teaestélyre - mondta Bella.

- Ott egye meg őt a fene.

- Ha ez engem is érint - mondta Sally -, akkor jogom van tudni róla. ...

- Ott egye meg a fene! - mondtam, megint ellágyulva - Bella Jinxről beszél.

- Jinx kicsoda?

- Az egyik közülünk.

- Még egy? Azt hittem, csak mi négyen vagyunk.

- Emlékszel a klub nevére? A Titkos Ötökre? ...

- Miért nem akarod, hogy Jinx is eljöjjön? - kérdezte tőlem Sally.

- Mert brutális - mondtam. - Nem lehet kiszámítani, mit fog csinálni, amikor dühbe gurul.

- Mitől gurulna dühbe?

- Dühösnek született - feleltem. - Gyűlölködő, gonosz csaj, minél kevesebb dolgunk van vele, annál jobb.

- Egyetértek Derryvel - mondta a jobb oldali tükör. Amikor Sally feléje fordult, Nola elgondolkodó tekintetét és vállára hulló, hosszú fekete haját látta a tükörben. - Jinxet most kiengedni annyi volna, mint kinyitni Pandora szelencéjét. Dőlne belőle a baj, és csúnya időket élnétek át, amíg vissza tudnátok tuszkolni.

- Ez megrémít - mondta Sally elcsukló hangon. - Ha mindnyájan így érzitek, igaznak kell lennie. És ha Jinx az én részem, akkor biztosan én is erőszakos és gonosz vagyok. Ó édes istenem... mi vagyok én?

- Balfasz vagy - mondta Bella. - No, én megyek.

- Szerintem nem kellene elmenned - mondta Nola.

- Ez csak egy kalap szar. Akkor megyek, amikor nekem tetszik, a fene ott egye meg.

- Strichelni egy kicsit?

- Mit tudsz te erről, te okostóni? - vihogott Bella. - Téged még soha nem keféltek meg. Ezért hagyott ott végül minket Larry. Ez főleg a te hibád.

- Ez nem igaz - mondta Nola.

- De mennyire. Soha nem mentél el vele inni. És büdösek voltak neked a barátai. Te meg megbüdösödtél köztük, és végül akárkinek lefeküdtél, mint egy olcsó kurva.

- Vigyázz a szádra, hogy miket mondasz, te szar!
- Hé-hé - mondtam. - Nem veszekedni jöttünk ide. Sally, ezt te indítottad el. Te vagy a háziasszony, neked kell egyenesbe hozni.
- Igen - mondta Sally, akit nyilvánvalóan felizgattak az elhangzott sértések. - Én hívtalak össze benneteket. Úgy értem, én hoztam össze ezt a bulit. Meg kell beszélünk a jövőt. Együtt kell működnünk dr. Ashel... Úgy értem... - Elfulladt, nem tudta, most mit mondjon, és látta, hogy az ujjai egymásra fonódnak. A hűvösség érzését gyorsan követte a feszültség a nyakában, amiből fájdalom sugárzott. Kétségbeesetten nézett rám. Tudta, mit jelent az aura és a fejfájás. Mindnyájan tudtuk. Sally megpróbált kinn maradni, kapaszkodni, de a fájdalom túl erős volt, széthasította, kettészakította a koponyáját. A falitükörben meglátta az arcot: vad volt, és a haja, mint egy fürt kígyó.
- Derry... - suttogta. - Segíts."

